

KADETIT „KAHDESTA LEIRISTÄ“ JA „JÄRKEVÄSTÄ KOMPROMISSISTA“

Vastaus, jonka „Retsh” antoi ministeristön puoliviralliselle äänenkannattajalle IV Duuman vaali-„tunnusta” ja nykyistä poliittista ryhmittymistä koskevassa kysymyksessä, on sinänsä mielenkiintoinen ja merkillepantava ilmiö.

„Retsh” on „Russkije Vedomosti”³⁹ kanssa samaa mieltä siitä, että „IV Duuman vaalit tapahtuvat vain kahden leirin, progressistien ja oikeistolaisten välillä”. „Joudutaan äänestämään, ei puolueiden eikä yksityisten ehdokkaiden puolesta, vaan Venäjän perustuslaillisen järjestelmän lujittamisen puolesta tai sitä vastaan”. (Tuo sana: „lujittaminen”! on tavattoman herttainen.) „Tämän tunnuksen poliittisena ajatuksena... on sen eittämättömän tosiasian objektiivinen tunnustaminen, että hallituksen suunta on jälleen yhdistänyt koko opposition, niin sen, joka on kadeteista vasemmalla, kuin myös sen, joka on heistä oikealla”. Kadeteista tulee „tämän poliittisessa mielessä erilaatuisen ryhmän keskus”, jota paitsi kuuluessaan siihen kadetit „luopuvat entisestä ohjelmastaan ja taktiikastaan yhtä vähän, kuin sosialidemokraatit luopuivat ohjelmastaan ja taktiikastaan kuuluessaan lokakuun edellisiin liittoihin” (pääkirjoitus tammikuun 21 pltä).

„Hyvät herrat, voimme me vastata kaikille puolivirallisille ja virallisille äänenkannattajille, meitä ei ole yhdistänyt kukaan muu kuin te itse... Mitä pitemmälle nykyään Venäjällä mennään, sitä enemmän poliittiset virtaukset yhdistyvät kahdeksi isoksi, perustuslain kannattajien ja vastustajien leiriksi... Tehtävämme on nyt sama, jälleen sama, kuin ennen lokakuun 17 päivää”... (sama).

Näitä mielipiteitä arvostettaessa on IV Duuman vaalio-
loja koskeva kysymys erotettava siitä kysymyksestä, joka

koskee käsittelynälaisten muutosten („tunnuksen” ja ryhmittymien) yhteiskunnallis-poliittista merkitystä. Vaaliolot yleensä ja varsinkin maaseudulla pakottavat varmaan „opposition” käyttämään epämääräistä puolueetonta termiä: „progressistit”⁴⁰ vieläkin laajemmassa mitassa kuin aikaisemmin. Siihen johtaa väistämättä jopa sellaistenkin puolueiden kuin kadettien puolueen legalisointikielto, jonka oudoksuminen ministeristön puolivirallisen äänenkannattajan taholta on tietenkin pelkkää teeskentelyä. Kuten kadetit itse, vieläpä siinä samaisessa pääkirjoituksessa, tunnustavat, suurissa kaupungeissa tullaan asettamaan erikseen „vasemmistolaisempien”, „*Russkije Vedomostin*” sanontaa käyttäen, „ryhmien” ehdokkaita. Jo tästä näkyy, ettei kannata puhua *kahdesta* leiristä.

Edelleen, nykyisten vaalilakien erilliseksi erottaman työväenkuurian olemassaolosta „*Retsch*” on tahtonut vaieta kokonaan. Ja vihdoin maaseudulla toimitettavista (talonpoikaiston) vaaleista on sanottava, että siellä tullaan epäilemättä karttamaan jo yksin „progressistit”-sanaakin, eivätkä „poliittisessa mielessä erilaatuisten” eli poliittisesti epämääräisten ryhmien *reaaliseksi* „keskukseksi” tule varmaankaan kadetit.

Mitä siis tarkoittaa *kahdesta* leiristä juttuaminen? Sitä, että nykyisestä poliittisesta tilanteesta puhuessaan kadetit suvaitsevat rajoittaa näköpiirinsä käsittämään *vain* ne ainekset, jotka muodostavat III Duuman enemmistön. Vain näiden ainesten edustaman mitättömän väestönosan suostuvatkin herrat kadetit tunnustamaan poliittisiksi „leireiksi”. Tässä kesäkuun 3 päivän järjestelmän pikku nurkkauksessa on tähänastisena *pääasiallisena* jakona ollut: oikeistolaiset, lokakuulaiset, kadetit. (Kuten tunnetaan, III Duuman olemuksen on loppukädessä määrännyt tähän asti kaksi enemmistöä: oikeistolais-lokakuulainen ja lokakuulais-kadettilainen.) Nyt („*Russkije Vedomostin*” ennustuksen mukaan, minkä kanssa „*Retsch*” on samaa mieltä) *nämä kolme* ainesta tulevat jakaantumaan kahdeksi „leiriksi”: oikeistolaiset ja progressistit.

Myönnämme kylläkin, etteivät nämä liberaalien ennustukset perustu pelkästään liberaalisiin toivomuksiin, vaan myös objektiivisiin tosiasioihin: muutoksiin Venäjän porvariston poliittisessä asemassa ja poliittisissa mielialoissa.

Sallimatonta olisi kuitenkin sen unohtaminen, että *kahdesta* leiristä saatetaan puhua vain silloin, kun oma näköpiiri rajoitetaan III Duuman enemmistöön. Sallimatonta on sen unohtaminen, että kaikkien näiden juttujen *reaalinen* merkitys rajoittuu siihen, että pyritään lähentämään, sulauttamaan, yhdistämään lokakuulaisten ja kadettien „leirit” progressistien „leiriksi” (tietenkin vaieten olettaen, että suurempi tai pienempi osa lokakuulaisten leiriä siirtyy oikeistoleiriin). Kun kadetit sanovat: „meidät” yhdistettiin, „meidän” tehtävämme on jälleen sama j.n.e., niin nuo sanat: „me”, „meidät”, „meidän” tarkoittavat *reaalisesti* lokakuulaisia ja kadetteja eikä ketään muita.

Minkä pohjalla „heidät” on sitten yhdistetty? mikä on „heidän” tehtävänsä? mikä on „heidän” tunnuksensa IV Duuman vaaleissa? „Perustuslain lujittaminen”, vastaavat „*Russkije Vedomosti*” ja „*Retsh*”. Tuo vastaus on vain näennäisesti määrätty, mutta itse asiassa se ei määrää kerrassaan mitään päätyen viittaamaan täysin merkityksettömästi johonkin epämääräiseen lokakuulaisten ja kadettien „keskivälillä” olevaan. Sillä niin Miljukov kuin Gutshkovkin ovat samaa mieltä siitä, että „meillä, jumalan kiitos, on perustuslaki”, mutta yhtymistään he eivät haaveissaan perusta sen „lujittamiseen”, mikä „meillä” on, vaan siihen, mitä meillä ei ole. Haaveilua ja lisäksi aika tiedotonta haaveilua on niin ikään se, että Miljukov ja Gutshkov, tämän päivän kadetit ja lokakuulaiset, huomispäivän „progressistit”, saattaisivat yhtyä toivotun perustuslain sisällön määrittelemisen pohjalla. He eivät pääsisi yksimielisyyteen enempää perustuslakia ilmentävistä oikeudellisista määritelmistä kuin myöskään sen määrittelemisestä, minkälaisien reaalisten luokkien minkälaisia reaalisia etuja tuon perustuslain pitäisi tyydyttää ja suojata. Sen vuoksi tuon ylimalkaisen tunnuksen *todellinen* merkitys onkin vain siinä, että „*kielteisen* tehtävän: yhteistä viholista vastaan käytävän taistelun” („*Retshin*” sanonta samasta pääkirjoituksesta) lähentäminä lokakuulaiset ja kadetit eivät voi määritellä myönteisiä tehtäviään eivätkä voi löytää leiriensä piiristä niitä voimia, jotka kykenisivät liikahtamaan kuolleesta pisteestä.

Tuo tunnustus, että piste on todellakin muodostunut kuolleeksi, että siitä pitäisi liikahtaa, pitäisi liikahtaa niin lokakuulaisten kuin kadettienkin, että siitä liikautettuina

niin toiset kuin toisetkin ovat sinänsä kerrassaan voimattomia — kävi erikoisen selvästi ilmi eräästä „järkevän kompromissin” yksityistä seikkaa koskevasta „*Retshin*” päätelmästä.

„*Retshin*” pääkirjoituksessa tammikuun 20 pltä luumme: „Ja joskin Pietarin viemäriulaitosta koskevien duumakiistojen aikana kiistan epäterve perussy s jäi jonkin verran varjoon, jos jopa keskuksellekin (t.s. lokakuulaisille) osoit-tautui mahdolliseksi yhtyä siihen järkevään kompromissiin, jonka kansanvapausryhmä oli ehdottanut ja kaupungin itsehallinto hyväksynyt,— niin P. A. Stolypinin sekaantu-minen asiaan riisti karkeasti pois peitteen (entä tahtoisit-teko te, herrat kadetit, että kipeät kysymykset jäisivät peiton alle?) ja paljasti valtiovallan ja itsehallinnon väli-sen *poliittisen* taistelun yhäti saman entisen pohjan, joka on kaikkia jo ajat sitten kyllästyttänyt”.

Liberaalinen porvaristo sellaisen aivan viattoman henkilöllisyyden hahmossa, joka haaveilee „järkevästä kompromisseista” asiallisella, ei-poliittisella pohjalla, ja „epä-perustuslaillisten” vanhojen perusteiden edustajat peitteitä pois riistävinä ja luokkapohjaa paljastavina poliittisina kasvattajina! Järkevä kompromissi on siinä, huokailee liberaali, että tyydyttäisiin siihen, josta kadetit, lokakuu-laiset ja pääoman puolueettomat kihot (Pietarin kaupungin itsehallinto) ovat yhtä mieltä. Siinä, että antaisimme teille myötä, ei ole mitään järkevää, vastaa hallitus; järkevää on vain se, että te annatte meille myötä.

Pieni kysymys Pietarin terveydellisten olojen parantami-sesta, osien ja valtuuksien jakamisesta itsehallinnon ja itsevaltiuden kesken antoi aiheen niiden totuuksien selittä-miseksi, joiden merkitys ei ole vähäinen. Mikä tosiaankin on „järkevämpää”, koko porvaristonko toivomukset, haa-veet ja vaatimukset vaiko, sanokaamme, vaikkapa Yhdisty-neen aateliston neuvoston ⁴¹ valta?

„*Retshille*”, kuten koko kadettipuolueelle, on kompromis-sin „järkevyyden” kriteerinä se, että tuon kompromissin ovat hyväksyneet liikemiehet, johtomiehet, kihot, lokakuu-laiset itse, Pietarin kaupungin itsehallinnon jehut itse. Mutta *reaalinen* todellisuus — vaikka sitä kuinka kaunis-teltaisiin verhoamalla sentapaisilla fraaseilla kuin: „meillä, jumalan kiitos, on perustuslaki” — ajaa aika karkeasti karille nuo kompromissit ja verhoamiset.

Yhteenveto: te olette yhdistäneet meidät, sanoo „Retsh” ministeristön puoliviralliselle äänenkannattajalle.— Kenet „meidät”? — Osoittautuu, että lokakuulaiset ja kadetit.— Minkä pohjalla yhdistäneet? — Yhteisen tehtävän: perustuslain lujittamisen pohjalla.— Entä mitä on ymmärrettävä perustuslailla ja sen lujittamisella? — Järkevää kompromissia lokakuulaisten ja kadettien välillä.— Mikä on moisten kompromissien järkevyyden kriteeri? — Se, että Pietarin duumamiesten kaltaiset Venäjän „kolupajevilaisen” kapitalismin halpahintaisimmat edustajat ovat ne hyväksyneet.— Entä mikä on näiden järkevien kompromissien käytännöllinen tulos? — Se, että P. A. Stolypin tai Valtakunnan-neuvosto tai Tolmatshov⁴² t.m.s. t.m.s. „ajavat karkeasti karille” nuo kompromissit... Oh, käytännön poliitikot!...

...Entä eiköhän IV Duuman vaaleissa tule olemaan kolmaskin leiri, jolle on luonteenomaista tietoisuus siitä, miten järjetöntä, naurettavaa, naiivia on kadettien „järkevän kompromissin” politiikka? Mitäs te, „Retshin” ja „Russkije Vedomostin” herrat, siitä arvellette?

„Zvezda” № 8,
helmikuun 5 pnä 1911
Allekirjoitus: V. I I j i n

Julkaistaan „Zvezda” lehden
tekstin mukaan